

Rättsfallssamlingen

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 juli 2015 – Bucura

(mål C-348/14)¹

”Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 87/102/EEG — Artikel 1.2 a — Konsumentkredit — Begreppet konsument — Direktiv 93/13/EEG — Artiklarna 2 b, 3–5 och 6.1 — Oskäligen avtalsvillkor — Den nationella domstolens prövning ex officio — Avtalsvillkor som är klart och begripligt formulerade — Upplysningar som kreditgivaren är skyldig att lämna”

1. *Konsumentskydd — Konsumentkreditavtal — Direktiv 87/102 — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13 — Begreppet konsument — Fysisk person som är medgäldenär i ett kreditavtal som ingåtts med en näringsidkare — Omfattas — Villkor (Rådets direktiv 87/102, artikel 1.2 a, och 93/13, artikel 2 b) (se punkt 39 samt punkt 1 i domslutet)*
2. *Konsumentskydd — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13 — Skyldighet för den nationella domstolen att ex officio pröva huruvida ett villkor i ett avtal som den har att bedöma är oskäligt — Räckvidd (Rådets direktiv 93/13, artikel 6.1) (se punkterna 43 och 44 samt punkt 2 i domslutet)*
3. *Konsumentskydd — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13 — Oskäligen villkor i den mening som avses i artikel 3 — Den nationella domstolens oskälighetsbedömning — Kriterier (Rådets direktiv 93/13, artikel 3.1, 3.3, 3.4 och 3.5) (se punkt 66 samt punkt 3 i domslutet)*

Domslut

- 1) Artikel 1.2 i rådets direktiv 87/201/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998, och artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäligen villkor i konsumentavtal, ska tolkas så, att begreppet konsument i dessa bestämmelser omfattar en fysisk person som är medgäldenär i ett kreditavtal som ingåtts med en näringsidkare, när näringsidkaren agerar på ett sätt som kan anses ligga utanför hans eller hennes affärs- eller yrkesverksamhet.

¹ — EUT C 361, 13.10.2014.

- 2) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att det ankommer på den nationella domstolen att ex officio pröva om villkoren i ett avtal som har ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare är oskäligen i den mening som avses i denna bestämmelse, när rätten i fråga förfogar över de för bedömningen nödvändiga faktiska och rättsliga omständigheterna.

- 3) Artiklarna 3–5 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att den nationella domstolen ska vid bedömningen av huruvida villkoren i ett konsumentkreditavtal är oskäligen i den mening som avses i artikel 3.1 och 3.3 i detta direktiv, beakta samtliga omständigheter i samband med ingåendet av detta avtal. Den nationella domstolen ska därvid kontrollera om konsumenten, i förevarande fall, upplysts om samtliga omständigheter som kan påverka räckvidden av konsumentens förpliktelser bland annat för att kunna beräkna den totala kostnaden för lånet. Vid denna bedömning är det av avgörande betydelse om villkoren har formulerats på ett så pass klart och begripligt sätt att en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument kan bedöma kostnaden ifråga, dels den omständigheten att det i kreditavtalet inte hänvisas till uppgifter som, med hänsyn till vilka varor och tjänster som avses med detta avtal, är väsentliga, och i synnerhet dem som avses i artikel 4 i direktiv 87/102, i ändrad lydelse.